

Parlamentul României
Camera Deputaților

Nr. 1144/29 NR
23/12 2013

OPINIE

privind propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE - COM(2013) 547

Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și Protocoalele nr. 1 și nr. 2 anexate tratatului,

Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,

Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru industrii și servicii, în ședința din 5 noiembrie 2013,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor, în ședința din 21 noiembrie 2013,

Luând în considerare proiectul final de opinie adoptat de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 11.12.2013,

Având în vedere aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 16.12.2013, Camera Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11 din data de 19.04.2011, adoptă prezenta **opinie**:

Camera Deputaților

1. Ia act că propunerea face parte din inițiativele menite să pună în aplicare Agenda digitală, parte la rândul său, a Strategiei Europa 2020 și se adaugă unui pachet mai larg de măsuri legislative privind serviciile de plată, urmând să completeze și să actualizeze cadrul juridic existent; consideră că propunerea este coerentă cu agenda digitală, în particular cu obiectivul creării unei piețe unice digitale;

2. Ia act că propunerea de directivă conține câteva adaptări ale directivei anterioare contribuind la continuarea dezvoltării pieței plăților electronice la nivelul UE, astfel că

acțiunea UE reprezintă o actualizare și completare a cadrului existent privind serviciile de plată;

3. Reiterează punctele de vedere exprimate cu prilejul examinării propunerii în cadrul mecanismului de alertă timpurie, respectiv:

- susținerea modificărilor dedicate protecției consumatorilor, promovării creșterii prin dezvoltarea generației următoare de servicii de plată și simplificării structurii reglementării;
- recunoașterea faptului că propunerea poate promova inovarea tehnologică și poate contribui la stimularea creșterii și la crearea de noi locuri de muncă, în special în domeniile comerțului electronic și al comerțului cu ajutorul dispozitivelor mobile, favorizând creșterea competitivității UE la nivel mondial;
- aprecierea optimizării cerințelor privind protejarea fondurilor, în particular prin reducerea posibilității de care beneficiază statele membre în prezent de a limita cerințele în materie de protejare a fondurilor și de a reduce numărul de metode posibile de protejare a fondurilor și consideră că această măsură va contribui la asigurarea unui mediu concurențial echitabil și a ameliorării securității juridice;
- aprecierea formării unui punct electronic unic de acces care va putea să contribuie la creșterea transparenței instituțiilor de plată autorizate și înregistrate, permițând interconectarea registrelor publice naționale la nivelul Uniunii;
- susținere pentru plasarea în competența Autorității Bancare Europene a adoptării de orientări și proiecte de standarde tehnice de reglementare.

4. Ia act de hotărârea Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor de a susține adoptarea acestei inițiative legislative, cu observațiile și recomandările enunțate mai jos;

5. Ia act și subscrie la aprecierile, observațiile și recomandările Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor:

- propunerea poate contribui la îmbunătățiri substanțiale a pieței plăților din UE, prin facilitarea și securizarea serviciilor de plată pe internet, cu un cost scăzut, prin includerea în domeniul de aplicare a serviciilor de inițiere a plății, prin sporirea protecției consumatorilor împotriva fraudei, a eventualelor abuzuri și a incidentelor de plată;
- standardizarea tehnică și interoperabilitatea între diversele sisteme pe baza unor standarde comune sunt într-adevăr esențiale în mediul plăților bazate pe rețele, determinând maximizarea legăturilor dintre plătitori, beneficiarii plăților și prestatorii de servicii de plată;
- ar fi utilă gruparea într-un singur act normativ a întregii legislații europene în domeniul plăților, pentru clarificarea și facilitarea aplicării la nivel european, evitându-se astfel posibilitatea unor suprapuneri sau conflicte de interpretare juridică;
- obligația prestatorilor serviciilor de plată (PSP) care oferă servicii de cont să accepte ordine de plată sau solicitarea de a furniza informații inițiate de/către terți furnizori (TF),

doar în baza acordului titularului de cont, poate afecta transparența, securitatea distribuției obligațiilor față de consumator/titular de cont, protecția datelor;

- deoarece în cazul unor fraude, până la elucidarea circumstanțelor, PSP al serviciului de cont și nu TF este obligat să returneze banii plătitorului și în condițiile în care titularul contului nu are întotdeauna expertiza tehnică necesară, în scopul minimizării riscului de fraudă, în lipsa unor standarde minime definite la nivel tehnic care să fie aplicabile în relația prestatorilor serviciilor de plată cont titular - terți furnizori, prestatorii serviciilor de plată care furnizează serviciile de cont ar trebui să poată fi obligați să accepte accesul la contul de plată gestionat la nivelul său doar în condiția în care terțul furnizor dovedește că are autorizările legale și tehnice necesare; accesul TF la contul de plăți al titularului ar trebui permis de către PSP al titularului de cont, doar după identificarea neechivocă a titularului de cont prin parcurgerea unor proceduri care permit o dublă verificare;
- pentru evitarea fraudelor ar trebui să existe o legătură între capitalul propriu, fondurile primite de la clienți și cifra de afaceri;
- pentru a preveni infracțiunile realizate prin persoane interpușe condițiile de restricție ar trebui să fie extinse și asupra acționarilor persoane fizice sau juridice;
- nu doar numărul de tranzacții ar trebui să declanșeze acțiunile de supraveghere/reglementare/autorizare, ci faptul că o terță parte intervine în lanțul de plată;
- prestatorii serviciilor de plată ar trebui să se limiteze strict la cadrul contractual agreed cu clientul, în speță la cele care privesc serviciile de plată și nu ar trebui să fie responsabili pentru soluționarea litigiilor care ar putea apărea într-o tranzacție comercială încheiată între clientul său (plătitor) și beneficiarul plății, client al altei bănci;
- există un conflict din punct de vedere juridic cu Regulamentul nr. 260/2012 (SEPA), unde la art. 7 din Regulamentul nr. 260/2012 se precizează că vechile mandate rămân valide și după data de 01 februarie 2014, iar aceste mandate pot beneficia de dreptul de rambursare necondiționată, în timp ce la art. 67 din prezenta inițiativă legislativă se face referire la posibilitatea de a se condiționa rambursările.

6. Ia act și subscrie la argumentele Comisiei pentru industrii și servicii, care consideră că inițiativa este binevenită, a admis că noile prevederi în domeniul serviciilor de plată vor conduce la consolidarea pieței interne a acestor servicii, generând o creștere a volumului comerțului electronic, concomitent cu o fluidizare a operațiunilor legate de acesta, a apreciat că furnizorii de servicii vor beneficia de mai multă claritate și predictibilitate juridică și că se va asigura un nivel mai ridicat de protecție a consumatorilor;

7. Ia act de analiza Comisiei pentru industrii și servicii, a situației pieței electronice din România, care deși în creștere, este la început, numărul magazinelor on-line este încă redus, mai bine de 50% din încasările acestora se fac prin plata la livrare, iar în mediul de afaceri, sistemele de *e-invoice* și *e-cash* sunt inegal răspândite; sunt numeroase firme românești care au creat sisteme de plată on-line și aproape toate băncile au introdus servicii care permit clienților lor să acceseze piața comerțului electronic, dar nu există un mecanism comun de abordare corelată a acestor servicii; aproape 50% din magazinele on-line operate de IMM – uri sunt doar portaluri de reclamă, serviciile și plata lor efectuându-se numai prin intermediul operatorului uman;

8. Ia act și subscrie la aprecierile, observațiile și recomandările Comisiei pentru industrii și servicii:

- creșterea ariei de aplicabilitate a reglementărilor europene asupra serviciilor care sunt bazate pe accesul la conturi de plăți și care includ servicii de inițiere a plăților și servicii de informare privind conturile, sau asupra serviciilor care ajută la pregătirea transferurilor bancare on-line prin transmiterea codului de securitate al utilizatorului către bancă și informarea comerciantului în legătură cu faptul că tranzacția a fost inițiată, vor impulsiona dezvoltarea de astfel de noi servicii, vor facilita furnizarea acestora la nivel transeuropean și vor contribui la un nivel sporit de securitate a serviciilor;
- crearea un portal european care să servească drept punct unic de acces la informațiile cuprinse în registrele naționale ale instituțiilor de plată autorizate la nivelul statelor membre, va veni în sprijinul utilizatorilor europeni de servicii de plată, oferindu-le acces facil și unitar la informații privind operatorii care au dreptul să furnizeze asemenea servicii;
- creșterea gradului de încredere a cetățenilor în utilizarea serviciilor de plată poate fi determinată de creșterea nivelului de securitate a acestor servicii, în acest sens fiind oportună aplicarea în cazul furnizorilor de servicii de plată, a prevederilor propunerii de Directivă privind securitatea rețelelor și informației, aflată în prezent în dezbaterile instituțiilor Uniunii Europene;
- definiția „autentificării” ca „procedura care permite prestatorului de servicii de plată să verifice identitatea unui utilizator al unui instrument de plată specific, inclusiv utilizarea elementelor sale de securitate personalizate sau verificarea documentelor de identitate personalizate” poate genera confuzii între termenul de „autentificare” și cel de „identificare” acestea fiind două proceduri distincte, utilizate în scopuri diferite: autentificarea este o procedură de acces care permite unei persoane ce posedă un anumit set de credențiale să aibă acces la un sistem informatic, aplicație sau serviciu, în timp ce identificarea este o procedură de recunoaștere fără echivoc a unei persoane; astfel, în timp ce autentificarea nu trebuie în mod obligatoriu să identifice o persoană, ci să confirme faptul că utilizatorul sau utilizatorii unui anumit set de credențiale au dreptul să acceseze un anumit sistem, serviciu, aplicație, identificarea este cea care asigură faptul că o persoană care accesează respectivul sistem, aplicație sau serviciu este cine pretinde că este; în acest context, ar fi utilă analizarea oportunității fie a definirii ambilor termeni și utilizării lor adecvate, în funcție de context, fie a utilizării termenului de „identificare” pentru a descrie procedura propusă la art. 4 pct. 21;
- ar fi utilă o campanie de promovare și diseminare a acestor mecanisme, la nivel național, atât cu autoritățile și instituțiile statului, cât și cu entitățile economice private, care să prezinte și să susțină avantajele sistemului, reducerea timpului de completare sau procesare a documentelor contabile, creșterea fluidității pieței, mărirea arealului geografic din care provin plătitorii, dar și metode de prevenire a fraudelor;
- ar fi utilă implementarea on-line a unui mecanism de corelare a arieratelor.

Prezenta opinie este adresată președinților Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene, precum și Guvernului României.

PREȘEDINTE

Valeriu Ștefan ZGONEA

